

Publicerad 2018-12-28 14:51 av Sara.lykke

Mitt hjärtslag dunkar i samma takt som stjärnorna

Jag sätter mig ner i gräset, kollar upp på den mörka himlen. Jag känner hur mitt hjärtslag dunkar i samma takt som stjärnorna tänds. Solen har försvunnit och jag ser den sista stjärnan tändas. Jag känner livet försvinna inombords, när mitt sista hjärtslag har slagits. Tårar faller från mina kinder och släcker stjärnorna. Jag ser solen smyga upp bakom bergen. Jag kan känna hur hela världen håller andan i hoppet om att solen ska jaga bort mörkret. Men solen slocknar och lämnar världen i mörker. Ensam sitter jag på marken och känner den skaka. I horisonten kan jag se hur marken försvinner och bergen slukas i mörkret. Jag ser hur tomheten växer omkring mig. Jag sitter på en platta som flyter i mörkret. Jag kollar ut i hopp om ljus. Men inget ljus har kommit. Så jag lägger mig ner med bena över kanten. Jag blundar och väntar tills den sista delen som håller mig kvar i världen ska gå sönder och jag ska börja falla.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sara.lykke med Poeter.se id #104967 innehar upphovsrätten